

Rõm o f i t u s.

Rõdm on üllevälj meil' antud
Ja ei touse patte seest:
Waggal' on ta seltsiks jänud,
Ka-ub õälatted eest.
Wallatus ja joma-ello,
Körkus, laiskus, kawivalus
Ballietawad meile rõmo,
Mendest figgib thöddinus.

Gellepärtast, innimesed,
Tulge, tulge kuulma meid!
Meie öppetame teid
Rõmud tundma, mis on selged.

I.

Rõdm! sa taewa ello sedde,
Taewa tütтар olled sa!
Tundes sunno maggust wágge
Kulutan so kitust ma.
Ginna fergitad leid waewad
Kersajal' ja funningal' —
Waesed Würsti wennaks satwad
Ginno pehme tuva al.

Reik ma-illma innimesed!
Rät ja juud teil' teikidel'.
Wennad! wist seál üllevel
On üks armas Issa asset.

2.

Kellel' sedda õnneks antud
Gõbrafsolla sobrase,
Kes on falli naese sanud,
Meie seltsi tulgo se,
Kui ka ühhe aino hinge
Ta noib ommatš arvata!